

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0405 van 23 juli 2013
in de zaak 2010/0278/A/2/0257

In zake:

de NV [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen GEELEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 12 maart 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg van 11 februari 2010 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van infrastructuur (aanleg van wegenis en riolering).

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 december 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen GEELEN die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christian LEMACHE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 16 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van infrastructuur”*.

In de verantwoordingsnota wordt toegevoegd dat het de aanleg betreft van wegenis en riolering voor de ontsluiting van twee bouwpercelen.

De aanvraag kent een korte voorgeschiedenis.

Op 5 september 2008 werd door de verzoekende partij bij de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd voor de aanleg van wegenis en riolering en dit op grond van artikel 127 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999. Het dossier werd onontvankelijk verklaard omdat het geen aanvraag zou betreffen die zou moeten worden vergund volgens de bijzondere procedure van artikel 127 DRO. De verwerende partij oordeelde dat, gezien het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen, er daaruit kon afgeleid worden *‘dat de gemeente de weg niet bij het openbaar domein wenst te voegen’* en dat daardoor *‘de aanvraag in strijd (is) met de bepalingen van het BPA’*.

Op 17 maart 2009 werd een tweede aanvraag gericht aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst. Deze aanvraag werd op 11 mei 2009 geweigerd op grond van de overweging dat het ging om een creatie van een bebouwing in de tweede bouwlijn waardoor het ruimtelijk evenwicht zou worden verstoord en omdat de ordening van het achterliggende woonuitbreidingsgebied nog niet werd vastgelegd. Bij besluit van 21 oktober 2009 wees de deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep als onontvankelijk af omdat voor deze aanvraag toch de bijzondere procedure overeenkomstig de artikelen 4.7.1 en 4.7.26 VCRO (oud artikel 127 DRO) moest worden gevolgd.

Hierna werd de voorliggende aanvraag ingediend.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’ gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 24 mei 1996 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Vroenhoven’. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De aanvraag diende niet openbaar gemaakt te worden.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst verleent op 21 december 2009 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Overwegende dat het perceel gelegen is in een bijzonder plan van aanleg en dat de bestemming hiermee in overeenstemming is;

Overwegende dat de geplande nieuwe wegenis tot doel heeft om twee bouwkavels te creëren achter de bestaande bebouwing langs de ■■■■ hetgeen in feite het wonen in de tweede bouwlijn betreft; dat woongelegenheden op een dergelijke plaats in strijd zijn met een degelijke ordening en het ruimtelijk evenwicht tussen de percelen verstoort zodat het woongenot van de omwonenden wordt geschaad.

Overwegende dat, hoewel het voorstel in overeenstemming is met het BPA, de aanvraag nog niet op een oordeelkundige manier behandeld kan worden, aangezien de hogere overheid de ordening van het woonuitbreidingsgebied nog niet heeft vastgelegd, en de toekomstige ontwikkelingen dus nog niet gekend zijn.

...”

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling brengt op 15 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 11 februari 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag beoogt de aanleg van wegenis en riolering. De aanvraag is gelegen in het goedgekeurd BPA ‘Vroenhoven’. Het betreft de uitvoering van een insteekweg naar het achterliggende woonuitbreidingsgebied.

Volgens de recente visie van het gemeentebestuur van Riemst is de ontwikkeling van dit woonuitbreidingsgebied niet gewenst. Het college van burgemeester en schepenen heeft over deze aanvraag dan ook een ongunstig advies uitgebracht. De ordening van het achtergelegen woonuitbreidingsgebied is niet gekend. Het gebied zal dan ook op korte en op middellange termijn niet ontwikkeld worden.

De insteekweg, die op het BPA staat aangegeven, is in functie van de ontwikkeling van het achterliggende woonuitbreidingsgebied. Er kan tevens niet nagegaan worden of de voorgestelde dimensionering van de riolering en de uitvoering van het wegdek (materialen) in overeenstemming zullen zijn met de nog aan te sluiten riolering en de nog uit te voeren wegenis van het gehele achterliggende gebied.

De nieuwe weg wordt enkel in functie van enkele nieuw te bouwen woningen uitgevoerd. Deze woningen situeren zich daarenboven slechts aan één zijde van deze insteekweg. Aan de andere zijde van deze weg kan pas gebouwd worden nadat de ordening van het gehele woonuitbreidingsgebied gekend is.

Om mogelijke hinder en discussies te vermijden is het dan ook aangewezen om voor deze insteekweg/riolering geen vergunning te verlenen. De voorgestelde wegis met riolering kan om bovenvermelde redenen niet aanvaard worden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 11 februari 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 12 maart 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang.

De verzoekende partij heeft aan de Raad een afschrift van haar actueel geldende statuten bezorgd en het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan tijdig heeft beslist om in rechte op te treden.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 7.4.4, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat het bestreden besluit een foutief weigeringsmotief bevat. Het determinerende weigeringsmotief is volgens de verzoekende partij de overweging dat *'het voorwerp van de aanvraag de weg is naar een achterliggend woonuitbreidingsgebied waarvan de gemeente aangeeft dat de uitvoering van dit woonuitbreidingsgebied niet meer gewenst is, zodat de ordening van dit gebied onbekend is en op korte of middellange termijn niet zal worden ontwikkeld'*.

Daar tegenover stelt de verzoekende partij dat het bijzonder plan van aanleg 'Vroenhoven' de ruimtelijke ordening van het achterliggende woonuitbreidingsgebied heeft vastgesteld en beslist heeft om dit gebied aan te snijden als zone voor groepswooningbouw in verschillende fases, en zij stelt dat dit BPA verordenende kracht heeft overeenkomstig artikel 7.4.4, §1 VCRO.

Daarnaast somt de verzoekende partij nog vijf argumenten op waarom dit het weigeringsmotief (*'dat het achterliggend woonuitbreidingsgebied niet meer zal ontwikkeld worden'*) niet kan gehanteerd worden en het onjuist is daaruit af te leiden dat de insteekweg ook niet kan aangelegd worden *'om discussie te vermijden'*.

Vooreerst stelt zij dat de weg niet enkel dienstig is voor de ontsluiting van het woonuitbreidingsgebied maar ook voor de zone voor half-open bebouwing die voorzien is als hoekbebouwing vanaf de bebouwing langsheen de [REDACTED].

Ten tweede stelt zij dat er uit geen enkel gegeven blijkt dat de gemeente het woonuitbreidingsgebied niet zou ontwikkelen, enkel zou de hogere overheid de ordening ervan nog niet hebben vastgelegd, wat de verzoekende partij ontkent verwijzende naar het bestaan van een BPA.

Ten derde benadrukt zij dat de gemeente wel degelijk het gebied wenst te ontwikkelen, en wijst zij op artikel 7.12 van het BPA 'Vroenhoven' dat het gebied als projectgebied omschrijft, op de verordenende kracht van dit BPA, en op het gemeentelijk beleidsstandpunt zoals uitgedrukt in de aanvraag tot principiële akkoord van de gemeente van oktober 2004 waarin de motieven worden weergegeven om het gebied te ontwikkelen.

Ten vierde is de verzoekende partij van oordeel dat de vergunningverlenende overheid voor percelen gelegen in een BPA enkel de overeenstemming van het BPA mag onderzoeken. Zij haalt hiertoe rechtspraak van de Raad van State aan waarbij gesteld wordt dat de vergunning die overeenstemt met het BPA, kan verleend worden en waarbij een verwijzing naar dit BPA kan volstaan ter verantwoording. De verzoekende partij leidt hieruit af dat de vergunning in casu niet had mogen geweigerd worden, gelet op de overeenstemming met de voorschriften van het BPA.

Tot slot beargumenteert de verzoekende partij dat de aanvraag de best mogelijke ontsluiting bevat voor het achterliggende woonuitbreidingsgebied.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij in haar middel in essentie aanvoert dat de aanvraag naar bestemming overeenstemt met de voorschriften van het BPA zodat de verwerende partij de vergunning niet mocht weigeren en verplicht zou zijn geweest deze te verlenen.

De verwerende partij betwist deze stelling en stelt hierbij dat de verzoekende partij een andere inhoud verleent aan de aangehaalde rechtspraak van de Raad van State. Volgens de verwerende partij impliceert deze rechtspraak niet dat wanneer de aanvraag beantwoordt aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg, de vergunning *moet* worden verleend, maar *in beginsel kan* worden verleend. Daarnaast stelt zij dat artikel 7.4.4 VCRO bepaalt dat van de verordenende voorschriften van het BPA in principe niet mag worden afgeweken, en dat dit in casu niet het geval zou zijn, zodat er geen sprake is van een schending van dit artikel. De verwerende partij verwijst ook nog naar artikel 4.3.1 VCRO dat uitdrukkelijk bepaalt dat bij het beoordelen van de aanvraag steeds rekening moet gehouden worden met de goede ruimtelijke ordening.

In antwoord op de andere kritieken van de verzoekende partij stelt de verwerende partij dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt overwogen dat de nieuwe weg enkel in functie van enkele nieuw te bouwen woningen wordt uitgevoerd, en dus niet dat deze enkel dienstig is voor de ontsluiting van het woonuitbreidingsgebied.

Daarnaast werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij geen enkele kritiek uitbrengt op de overwegingen in de bestreden beslissing waarbij gesteld wordt: *'er kan tevens niet nagegaan worden of de voorgestelde dimensionering van de riolering en de uitvoering van het wegdek (materialen) in overeenstemming zullen zijn met de nog aan te sluiten riolering en de nog uit te voeren wegenis van het gehele achterliggende gebied.'*

Nochtans zouden deze overwegingen de bestreden beslissing schragen. In het BPA worden volgens de verwerende partij ook geen voorschriften opgenomen hoe de wegenis en de riolering moet aangelegd worden.

Tot slot zou de verzoekende partij, wanneer zij stelt dat de aanvraag de best mogelijke ontsluiting voor het woonuitbreidingsgebied omvat, geen middel formuleren maar louter haar eigen visie naar voor brengen.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij slechts op twee argumenten van haar middel antwoordt. Wat betreft het antwoord op het argument inzake de verordenende kracht van het BPA stelt de verzoekende partij dat dit middel verkeerd begrepen werd en dat met name een vergunning niet kan worden geweigerd op grond van aspecten die de voorschriften van het BPA behandelen en die hiermee in overeenstemming zijn. Vermits het BPA in artikel 7.12 voorziet in de ontwikkeling van het achterliggende woonuitbreidingsgebied, mocht de verwerende partij de vergunning aldus niet weigeren op grond van de overweging dat het gebied (op korte termijn) niet zal ontwikkeld worden.

Tot slot betwist de verzoekende partij dat de vergunning zou geweigerd zijn om andere redenen dan het ontbreken van een gekende ordening van het woonuitbreidingsgebied.

Beoordeling door de Raad

1.

De partijen betwisten niet dat de aanvraag gelegen is binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg (BPA) 'Vroenhoven', goedgekeurd bij ministerieel besluit van 24 mei 1996 en meer bepaald in de zone 'publiek domein' (artikel 7.1).

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid VCRO volgt dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een aanvraag die gelegen is binnen de grenzen van een bijzonder plan van aanleg, gebonden is door de voorschriften van dit plan, tenzij daar op geldige wijze van wordt afgeweken.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3° VCRO bepaalt verder dat wanneer een gebied geordend wordt door een gemeentelijk plan van aanleg en dit plan voorschriften bevat die de aandachtspunten uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO behandelen en regelen, deze voorschriften geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Op grond van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO kan een vergunningverlenende overheid ook rekening houden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

Uit deze artikelen volgt dat, wanneer het BPA over sommige aspecten van de goede ruimtelijke ordening het stilzwijgen bewaart of daarover een eigen beoordelingsruimte laat, de vergunningverlenende overheid gehouden is tot een eigen beoordeling om in haar beslissing toereikend te verantwoorden waarom, rekening gehouden met alle relevante feitelijke omstandigheden, een stedenbouwkundige aanvraag – eventueel – problemen veroorzaakt.

2.

De Raad stelt vast dat de aanvraag ingediend werd als aanvraag voor infrastructuurwerken, meer bepaald *'de aanleg van wegenis en riolering voor de ontsluiting van twee bouwpercelen'*. Er wordt verwezen naar het BPA 'Vroenhoven' en er wordt gesteld dat er naast de weg een zone wordt gereserveerd voor de aanleg van de nutsleidingen en de plaatsing van de openbare verlichting. Onder de rijweg zou een gescheiden rioleringsstelsel komen die aangesloten zou worden op het voorliggende gemeentelijk rioleringsnet (■).

Bij de plannen wordt ook een voorontwerp gevoegd van de te bouwen woningen, waaruit blijkt dat deze woningen een rechtstreekse toegang zouden krijgen op de aan te leggen weg.

Het BPA 'Vroenhoeven', zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit van 24 mei 1996 voorziet op de plaats van de op te richten woningen een rood gekleurde zone, voorzien voor halfopen bebouwing, van de weg en van het achterliggende woonuitbreidingsgebied (op het BPA aangeduid als het 'Projectgebied') gescheiden met een smalle strook gedefinieerd als 'voorgebied, zone non-aedificandi'.

De weg waarvoor nu vergunning gevraagd wordt, ligt volgens het BPA volledig in de zone 'publiek domein (straten en pleinen)', waarvoor artikel 7.1 van toepassing is. Dit artikel bepaalt:

“ ...

Zone voorbehouden voor de aanleg van wegen, straten en pleinen.

Met uitzondering van de gewestweg hebben alle publieke ruimtes in hoofdzaak een verblijfsfunctie. Ook op de gewestweg moet de aanwezigheid van een woongebied in de aanleg en het ruimtegevoel verduidelijkt worden. De zone heeft een permanent openbaar karakter en het beheer komt toe aan een openbare instantie. De beheerder bepaalt de opvatting en de inrichting ervan en verduidelijkt het gebruik door een geëigende aanleg of door de gangbare signalisatie. Gemeenschapsvoorzieningen zoals groenvoorziening, geveltuinen, sculpturen, straatmeubilair, kiosken, uitbouwen aan publieke gebouwen, etc... zijn hier toegelaten. Losse constructies van tijdelijke aard zoals winkelstallingen en café-terrassen kunnen door het college van Burgemeester en Schepenen worden toegelaten. Ook voor het publieke domein stemmen alle ingrepen overeen met artikel 3.

...”

In het BPA is de weg waarvoor nu de aanleg gevraagd wordt, voorzien als een insteekweg naar het achterliggende woonuitbreidingsgebied. Het lijkt de Raad niet onredelijk aan te nemen dat, bij verwezenlijking van de visie van het BPA deze weg ook het achterliggende hoekperceel van de zou ontsluiten, zoniet zou het in rood inkleuren van dit achterliggend perceel geen enkele zin hebben gehad.

Artikel 7.12 van het BPA bestemt het achterliggende woonuitbreidingsgebied tot een 'projectgebied voor wonen' waarbij de nadruk ligt op de woonfunctie (hoofdbestemming wonen en 30 % nevenbestemming).

De voorschriften in dit artikel voorzien dat er voorafgaandelijk aan de uitvoering een oriënterend plan moet uitgewerkt worden voor het hele gebied en een gedetailleerd plan voor de uit te voeren fase(n). Hierna worden deze verder uitgewerkt door een erkend stedenbouwkundige. Enkel het gemeentebestuur is gemachtigd om initiatief te nemen tot het aansnijden van de verschillende fasen. Voorts worden de elementen die de voorgestelde ordening van het projectgebied kenmerken schematisch weergegeven op het plan, zijn deze indicatief wat plaats betreft maar bindend voor de bestemming en de minimaal gevraagde oppervlakte. De ontwikkelingsfasen dienen ook op het plan te worden weergegeven.

De Raad stelt evenwel vast dat het ministerieel besluit van 24 mei 1996 houdende goedkeuring van het BPA 'Vroenhoven' het projectgebied zoals hierboven omschreven uit het BPA uitsluit, zodat de ordening van het woonuitbreidingsgebied alsnog niet is vastgesteld door het BPA.

3.

In haar enig middel vertrekt de verzoekende partij dan ook van het verkeerde uitgangspunt dat het BPA in de ordening en ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied heeft voorzien zodat de verwerende partij niet tot het tegenovergestelde kon besluiten, met name dat het woonuitbreidingsgebied nog niet geordend is.

Het in de bestreden beslissing opgenomen motief dat de ordening van het achtergelegen woonuitbreidingsgebied niet gekend is, is dan ook volledig correct. De verwerende partij heeft met dit motief geenszins de verordenende kracht van het BPA 'Vroenhoven' geschonden.

De middelonderdelen die voortbouwen op dit verkeerd uitgangspunt, zijn dan ook niet ontvankelijk.

Dat het gebied op korte of op middellange termijn niet zal ontwikkeld worden en de gemeente dit momenteel blijkbaar ook niet wenst, zijn overwegingen die te beschouwen zijn als overtollig nu vaststaat dat het woonuitbreidingsgebied momenteel niet geordend is. Kritieken op overtollige motieven zijn niet dienend en kunnen niet leiden tot vernietiging.

4.

Met betrekking tot de overige kritieken van de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de verwerende partij de aanvraag toetst aan de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij stelt immers, nadat zij vastgesteld heeft dat het woonuitbreidingsgebied niet geordend is, vast dat de insteekweg in het BPA in functie stond van de ontwikkeling van het achterliggende woonuitbreidingsgebied.

De beoordeling dat, door het gebrek aan ordening, en dus het gebrek aan ontwikkeling, er *'niet kan nagegaan worden of de voorgestelde dimensionering van de riolering en de uitvoering van het wegdek (materialen) in overeenstemming zullen zijn met de nog aan te sluiten riolering en de nog uit te voeren wegenis van het gehele achterliggende gebied'* lijkt de Raad een niet kennelijk onredelijke beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en dan in het bijzonder wat betreft de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde en de verenigbaarheid van het aangevraagde met de in de omgeving bestaande toestand. De verzoekende partij die in haar kritiek opnieuw vertrekt van het uitgangspunt dat het projectgebied en de ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied 'vastligt' en gekend is door het BPA, legt terzake verkeerde verbanden en toont dus de onjuistheid, minstens de kennelijke onredelijkheid van het motief niet aan. Zij toont bovendien niet aan dat het beleidsdocument van 2004 inmiddels vertaald werd naar een planmatig initiatief.

Het bijkomend motief dat de aanleg van de weg, louter voor de oprichting van de woningen op het achterliggend hoekperceel aan de ■■■, niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening omdat de weg volgens het BPA mede in functie staat van het achterliggende gebied en er momenteel geen zicht is op hoe de aansluiting daar kan gebeuren en de daarop geformuleerde kritiek dat het evenwel gaat om de best mogelijke ontsluiting, is voor de Raad niet overtuigend.

Waar het duidelijk is dat de aanvraag door de verzoekende partij louter werd ingediend voor de aanleg van de weg in functie van de ontsluiting van het hoekperceel, terwijl uit het BPA duidelijk blijkt dat de weg ook en voornamelijk dient ter ontsluiting van het achterliggende woonuitbreidingsgebied, diende de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening onderzocht te worden.

5.

De Raad stelt immers vast dat, ondanks het goedgekeurde BPA en de in 2004 vastgestelde beleidsvisie van de gemeente Riemst (waaromtrent geen duidelijkheid bestaat of dit een 'beleidsmatig gewenste ontwikkeling is, met name of dit vertaald is in een definitieve en uitvoerbare visie), de aanleg van riolering en wegenis van het woonuitbreidingsgebied waartoe de insteekweg zou leiden en waarop de aangevraagde wegenis en riolering zou moeten aansluiten, nog niet gekend is: zij is uitgesloten bij de ministeriële goedkeuring. De visie van het BPA wat betreft de insteekweg komt hierdoor eigenlijk zowaar op de helling te staan.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO de aanvraag te toetsen aan de voorschriften van het BPA, voor zover ze de aandachtspunten regelen, vermeld in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO. De enkele omstandigheid dat een project overeenstemt met een bijzonder plan van aanleg ontslaat het vergunningverlenend bestuursorgaan niet van de verplichting om haar beslissing te rechtvaardigen vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening en de verenigbaarheid met de in de omgeving bestaande toestand. De verwerende partij kon de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening dan ook niet beperken tot de beoordeling van de overeenstemming met de planmatige voorschriften van het BPA, die ter zake niets over de wijze van aanleg van de weg voorzien. De verwerende partij heeft de aanvraag inzake de aanleg van wegenis en riolering getoetst aan de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald aan de aansluiting met de nog aan te leggen wegenis en riolering in het woonuitbreidingsgebied, dat deel uitmaakt van de in de omgeving bestaande toestand.

De argumentatie van de verzoekende partij, waarbij zij nog stelt dat de aanvraag uit overwegingen van goede ruimtelijke ordening de best mogelijke ontsluiting is, komt neer op opportunistiekritiek, wat niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

6.

Gelet op het hierboven gestelde, oordeelt de Raad dat de verwerende partij op goede gronden de aanvraag heeft kunnen weigeren omwille van de strijdigheid ervan met de goede ruimtelijke ordening, met name wat betreft de verenigbaarheid met het achterliggende woonuitbreidingsgebied.

De beslissing is dan ook niet kennelijk onredelijk door rekening te houden met de omstandigheid dat de ordening van het achterliggende woonuitbreidingsgebied, waartoe de insteekweg leidt, nog niet gekend is. De Raad stelt evenmin een gebrek aan motivering of een gebrek aan zorgvuldigheid vast en de opgeworpen schending wordt door de verzoekende partij ook niet verder aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is voor zover ontvankelijk, ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS